

at vi her for Kongeriget Danmarks Vedkommende vedtog en ny Fællesforfatning, og at dernæst Ministeriet paa den Raade, som det maatte finde hensigtsmæssig, foranstalter det Fornødne med Hensyn til de andre Landsdele — paa hvad Raade det kunde ske, skal jeg ikke yttre mig over; jeg frygter for, at man saa vilde sige, at jeg berørte Noget, der ikke vedkom den foreliggende Sag. Det aldeles Urigtige i den ærede Justitsministers Paaftand vil ogsaa fremlyse deraf, at vi allerede have behandlet een Sag ganske paa den Raade, som her er foreslået, en Sag, der var af ligesaa stor Betydning og Vigtighed som selve Fællesforfatningen, nemlig Arve-loven. Det var ogsaa en Lov, som vedkom hele Monarchiet; den blev foreldgt her, den blev vedtaget her for Kongerigets Vedkommende, og det vilde være i Overeensstemmelse dermed, naar man med Hensyn til Fællesforfatningen brugte den samme Fremgangsmaade. Naar man altsaa ikke vil gaae ind paa Forslaget, saa ligger dette ikke i Sagens egen Natur, men grunder sig deri, at Ministeriet Skridt for Skridt er rykket frem i en Betragtningssmaade af disse Sagers Behandling, hvorved den danske Rigsdags Indflydelse bestandigt er blevet mindre og mindre. Uagtet jeg imidlertid saaledes ikke kan skjønne, at der kan være forbundet væsentlige Ulemper med Forslaget, agter jeg dog ikke at stemme derfor, men det er vist, at Forslaget ingenlunde i og for sig er af den Besskaffenhed, at det, dersom det nuværende Ministerium ikke vil paatage sig at gjennemføre det, — hvad der jo aldeles ikke er blevet yttret — vil bringe Hs. Majestæt i nogen Forlegenhed. Man kan ikke Andet end være den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Balsfreds (Tscherning) taknemmelig for, at han bestandigt stiller sig hen paa Kongens Plads; men jeg troer dog virkelig ikke, at han har en saadan Overagt over Forholdene som Hs. Majestæt. Naar jeg for mit Vedkommende ikke stemmer for det stillede Endringsforslag, er derhos Grunden dertil alene den, at Rigsdagens store Fleertal, ved forskellige Indrømmelser og Opoffrelser, er blevet enigt om noget Andet. At bryde den Overenskomst, som stede ved 2den Behandling,

og som betegner den yderste Grændse for Indrømmelser fra vor Side, kunde efter min Mening give Anledning til, at Andre fra deres Side sølte sig løste fra dette Bånd og kunde føle sig opfordrede til at gaae yderligere i andre Retninger. Hvis Rigsdagen ikke skal tabe sin Holdning, og i det sidste Dieblit fravige de Grundsaetninger, som den har fulgt ved hele denne Sags Behandling, hvis den ikke, saa at sige, skal lade det være aphaengigt af et Lykkestraf, hvorhen den skal gaae, saa maa den vistnok med Hensyn til de allervæsentligste Puncter holde fast ved, hvad der er vedtaget ved denne Sags 2den Behandling. Dette er Hovedgrunden, hvorfor jeg maa tilraade, at man ikke vedtager dette Endringsforslag, haabende, at den samme Skæbne, som saaledes maatte blive dette Endringsforslag tildeel, ogsaa maa blive alle andre Endringsforslag tildeel, som med Hensyn til de væsentligste Puncter afvige fra, hvad Thinget med saa stor Majoritet er kommet overeens om.

Ordføreren: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har fremsørt en Besskyldning mod mig, der er saa haard og saa nærgaaende, at Enhver kan begribe, at jeg er nødt til at udtale mig derimod, for at man ikke skal troe, at jeg ved min Taushed gav mit Samtykke dertil. Han har nemlig sagt om mig, at jeg stiller mig paa Hs. Majestæt Kongens Plads men det har jeg aldrig noget Dieblit gjort. Jeg har stillet mig paa Rigsdagens Plads, og gjort opmaerksom paa, hvad Rigsdagen skulde Hs. Majestæt Kongen, naar de satte ham i Forlegenhed; men, paa Hs. Majestæt Kongens Begne har jeg ikke sagt det Allermindste, som kunde berettigede det ærede Medlem til at sige, at jeg har indtaget Hans Plads.

Monrad: Ja, jeg troer ikke, at der ligger nogen grov Besskyldning i det, jeg har sagt (Flere Stemmer: Jo! Jo!); ja, hvis de Herrer ville, at det skal kaldes en grov Besskyldning, saa maae de gjerne kalde det saaledes. Jeg siger, at den ærede Rigsdagsmand tænker sig bestandigt ind i, hvorledes Kongens Stilling maatte blive, hvis Ministeriet skulde gaae af, og forestiller sig den